

Foto- und Multimediaakademie
Akademia Fotografii i Multimediów
Academy of Photography and Multimedia

ABIRYN

18-20.10.2019

Łabirynt?

Labyrinth!

Słubice

Frankfurt (O)

Foto- und Multimediaakademie
Akademia Fotografii i Multimediiów
Academy of Photography and Multimedia

lAbiRynT

Fotografie- und Multimediaakademie Warsztaty fotografii i multimediiów Academy of Photography and Multimedia

Projektkoordinator | koordynator projektu | Project coordination: Michael Kurzwelly;
Workshopleiter | Wykładowcy | Workshop teachers: Michael Disqué, Tomasz Fedyszyn,
Michael Kurzwelly, Anna Panek-Kusz, Wojciech Sternak

Dieses Jahr begehen wir das 20-jährige Bestehen des Festivals lAbiRynT, Zeit also für einen Blick zurück, auch wenn die „lAbiRynT-Akademie“ noch keinen runden Geburtstag feiert. Was haben wir mit dem Workshopprogramm in diesen neun Jahren erreicht? Was wollten wir eigentlich erreichen? Warum eigentlich im Vorfeld des Festivals dieses Workshopprogramm?

Als mich Anna Panek-Kusz im Herbst 2010 fragte, ob ich Interesse hätte, das Festival „lAbiRynT“ von Frankfurter Seite aus mit zu organisieren, musste ich erst einmal nachdenken. Was mich an dem Festival interessierte, das war diese Wanderung von Kunstwerk zu Kunstwerk, von Künstler zu Künstler, der ephemere Charakter des Festivals, nur für ein Wochenende ein intensives Colloquium zeitgenössischer Kunst, gespickt mit Vorträgen, Videokunst, Installationen, Performances und Ausstellungen. Mir gefiel, dass die Künstler persönlich anwesend sind und von ihrer Arbeit erzählen. Gleichzeitig

schien das Festival nicht alle Bürger unserer beiden Städte zu erreichen, obwohl sich hier 80 professionelle teilweise renommierte Künstler zu einem dreitägigen Austausch trafen.

Ich sagte zu und gemeinsam mit Anna Panek-Kusz und Claudia Tröger arbeiteten wir an einem Konzept, im Vorfeld des Festivals ein Workshopprogramm für Fotografie und Multimedia anzubieten, das an Fotografie interessierte Bürger anspricht. Wir taufte das Programm „Akademia lAbiRynT“. Seit 2011 führen nun jedes Jahr 4-6 Künstler Workshops mit Einheimischen durch, deren Ergebnisse ebenfalls auf dem Festival präsentiert werden. Durch diese ergänzende Maßnahme ist es gelungen, eine größere Anzahl junger und alter Fotografen aus Frankfurt und Ślubice zu binden und an das Festival heranzuführen. Einen Eindruck der beachtlichen Leistungen der Teilnehmer kann man in den jährlich erscheinenden Katalogen mit den interessantesten Workshopergebnissen gewinnen.

Workshopteilnehmer (Autoren) | uczestnicy warsztatów (autorzy) | workshop participants (artists):

Marta Bieńko, Martyna Błaszczuk, Witold Cholewa, Michael Clasen, Maksymilian Czyżewski, Dariusz Dąbrowski, Malwina Donarska, Agnieszka Dubacka, Tomasz Fedyszyn, Dariusz Fidrych, Jolanta Golańska, Tymon Golubski, Emilia Górniak, Sławomir Janicki, Natalia Janczycka, Gudrun Kissinger, Karolina Konczykńska, Joanna Korbus, Katarzyna Kochańska, Uta Kurzwelly, Emilia Kusz, Klaudia Kwiecińska, Joanna Łazarczyk, Anna Łysiak, Beata Łysiak, Kaja Mierzejewska, Dariusz Olechno, Julia Olechno, Valerii Ovseiczuk, Jörg Sägebarth, Katarzyna Skubisz, Nina Skrzypacz, Marzena Tatarska, Claudia Tröger, Konrad Tschäpe, Agnieszka Woźna, Marta Zaporowska, Piotr Zilitynkiewicz

Die „Akademia lAbiRynT“ hat auf jeden Fall dazu beigetragen, dass das Festivalpublikum gewachsen ist. Es gibt eine Kerngruppe von Leuten, die regelmäßig jedes Jahr teilnehmen. Anna Panek-Kusz vermittelt dabei neben Grundkenntnissen der Fotografie den experimentellen Umgang mit dem Fotoapparat. In meinem Workshop sehe ich die Teilnehmer als Kunststudenten, manchmal auch schon Künstler. Sie zeigen sich gegenseitig ihre Versuche und arbeiten, diskutieren miteinander und so schält sich nach und nach ein künstlerischer Prozess heraus, der dann zu einer Auswahl der Arbeiten führt, die die Teilnehmer auf dem Festival zeigen möchten. Dazu gehört dann auch, dass sie auf dem Festival – wie die anderen Künstler – öffentlich über ihre Arbeit sprechen.

Ergänzt wird die Akademie durch Workshops anderer Künstler, die wir für einen „Lehrauftrag“ gewinnen können, meist quasi als Wochenendseminare. Ich glaube, neben den hochwertigen Workshopan-

geboten sollten wir auch niedrigschwellige Angebote entwickeln, mit denen wir uns in Zukunft an bestehende Festivitäten in Frankfurt und Ślubice andocken, um so weitere Menschen für Fotografie und andere künstlerische Medien zu interessieren.

Wenn das Festival weitere 20 Jahre existieren soll, dann ist unsere größte Herausforderung, neben der hervorragenden Begegnung unter Künstlern unseren Bildungsauftrag noch klarer herauszuarbeiten und unsere Zusammenarbeit auch auf dem Gebiet der Workshops mit unseren bereits bestehenden und neuen Partnern auszubauen.

Die Qualität des Festivals und der „Akademia lAbiRynT“ ist sehr hoch, es muss nur noch besser von beiden Städten und darüber hinaus in der Region zwischen Poznań und Potsdam wahrgenommen werden.

Michael Kurzwelly

W tym roku obchodzimy 20. rocznicę festiwalu lAbiRynT, czas więc na spojrzenie wstecz, mimo że sama „Akademia lAbiRynTu” nie obchodzi jeszcze okrągłych urodzin. Co udało nam się osiągnąć dzięki warsztatom w ciągu tych dziewięciu lat? Co właściwie chcieliśmy osiągnąć? I dlaczego warsztaty odbywają się w okresie poprzedzającym festiwal?

Gdy jesienią 2010 roku Anna Panek-Kusz spytała mnie, czy byłbym zainteresowany współorganizacją festiwalu „lAbiRynT” po stronie Frankfurtu, musiałem się nad tym najpierw zastanowić. To, co mnie w festiwalu zainteresowało, to jego efemeryczny charakter oraz pomysł wędrówki od dzieła do dzieła, od artysty do artysty, by w ciągu tylko jednego weekendu doświadczyć intensywnej sesji poświęconej sztuce współczesnej, wypełnionego wykładami, sztuką wideo, instalacjami, performance’ami i wystawami. Spodobał mi się fakt, że artyści są obecni na festiwalu i sami opowiadają o swojej pracy. Jednocześnie wydawało się, że impreza to

nie dotarła do mieszkańców naszych dwóch miast, mimo że podczas trzydniowej wymiany spotyka się tu 80 profesjonalnych, w tym nawet renomowanych artystów.

Zgodziłem się i wspólnie z Anną Panek-Kusz oraz Claudią Tröger zaczęliśmy pracę nad koncepcją programu warsztatów fotografii i multimediów w okresie poprzedzającym festiwal, które spodbąłyby się mieszkańcom zainteresowanym fotografią. Do życia powołaliśmy tym samym „Akademię lAbiRynTu”. W jej ramach od 2011 roku co roku 4-6 artystów prowadzi warsztaty z mieszkańcami, których wyniki prezentowane są na festiwalu. Dzięki temu dodatkowemu elementowi na festiwal udało się przyciągnąć większą liczbę zarówno młodszych, jak i starszych fotografów ze Ślubic i Frankfurtu. Najciekawsze prace uczestników można podziwiać w wydawanych co roku katalogach „Akademii lAbiRynTu”.

„Akademia lAbiRynTu” pomogła zwiększyć liczbę festiwalowej publiczności. Istnieje jednak grupa ludzi, którzy regularnie, co roku uczestniczą w warsztatach. Anna Panek-Kusz w ich ramach przekazuje podstawową wiedzę z zakresu fotografii oraz posługiwania się aparatem fotograficznym w sposób eksperymentalny. Ja z kolei na swoich warsztatach postrzegam uczestników jako studentów sztuki, czasem już nawet jako artystów. Pokazują sobie nawzajem efekty eksperymentów, pracują, dyskutują i w ten sposób, stopniowo tworzy się proces artystyczny prowadzący do wyboru prac, które uczestnicy pokażą na festiwalu. Oznacza to również, że oni – podobnie jak inni artyści – mają okazję opowiedzieć o swojej pracy podczas festiwalu.

Uzupełnieniem „Akademii” są warsztaty zaproszonych artystów, które udaje nam się zorganizować, głównie w formie weekendowych seminariów.

Uważam, że oprócz wysokiej jakości oferty warsztatowej, powinniśmy również pomyśleć nad ofertą prostszą i przystępniejszą, dzięki której w przyszłości do wydarzeń w Ślubicach i we Frankfurcie moglibyśmy włączyć kolejne osoby i tym samym zainteresować je fotografią i innymi mediami artystycznymi.

Jeśli festiwal ma istnieć kolejnych 20 lat, to naszym największym wyzwaniem jest jeszcze wyraźniejsze opracowanie misji edukacyjnej i poszerzenie współpracy w zakresie warsztatów z naszymi dotychczasowymi i nowymi partnerami.

Jakość zarówno samego festiwalu, jak i „Akademii lAbiRynTu” jest bardzo wysoka, musi być jeszcze tylko lepiej dostrzegalna zarówno przez oba miasta, jak i poza nimi w regionie pomiędzy Poznaniem a Poczdamem.

Michael Kurzwelly

This year we celebrate the 20th anniversary of the lAbiRynT Festival. Time to look back, although the “lAbiRynT Academy” has not quite reached a jubilee of such sorts, yet.

But what did we achieve with our workshop program during the last nine years? What did we want to achieve? And why does it exist at all in the run-up to the main festival?

When Anna Panek-Kusz asked me in autumn 2010 whether I was interested in organising the lAbiRynT Festival on the German side, I had to think this through, first. What I was interested in, was this wandering from art piece to art piece, from artist to artist, the ephemeral character of the festival lasting only one weekend, an intense artists' colloquium on contemporary art, full of lectures, video art, installations, performances and exhibitions. I liked the idea of artists being personally present, talking about their art. At the same time the festival seemed not yet to reach out to the general public

of the two border cities, although up to 80 artists, some of them even well renowned, were in town on a three day meeting to exchange their views.

I agreed to take part and together with Anna Panek-Kusz and Claudia Tröger we developed a concept, offering in the wake of the festival a series of workshops on photography and New Media for the interested public under the name of „lAbiRynT Academy“. Since 2011 four to six artists hold now workshops for the local public, presenting the workshops results alongside the festival. This additional move effectively helped integrating a greater number of young and old photographers from Frankfurt and Ślubice, getting them into touch with the festival. To convey the impression of the participants' considerable achievements each year a catalogue documents the interesting workshop results.

The „lAbiRynT Academy“ definitely contributes to the increase of visitors during the festival. There is a core group of people taking part each year.

Apart from basic knowledge about photography Anna Panek-Kusz conveys also an experimental attitude towards camera handling. In my own workshops I regard participants as art students, sometimes even as artists. They show each other work probes, work together and discuss their results – and this is how gradually an art practice evolves leading to the selection of works, which the workshop participants want to present during the festival. And – as all artists during the festival – they too, are expected to talk in front of the public about their work.

Additionally, the „lAbiRynT Academy“ offers workshops run by artists that we could win over to teach courses, mostly in form of week-end-seminars.

I believe that apart from the high-quality artists' workshops we should develop also more easily accessible formats on a lower level, which could serve in future as an opportunity to join in on existent festivities of the Cities of Frankfurt and Ślubice, where

we could attract even more people's interest in photography and other art forms.

If the festival is to exist for another 20 years then the biggest challenge will be to accentuate educational aspects and to extend the cooperation as far as workshops are regarded with our existent partners while simultaneously reaching out to new ones.

Both, the quality of the festival and of the „lAbiRynT Academy“ are pretty high – they just need to be more in the focus of both cities and should be further propagated in the region between Potsdam and Poznan.

Michael Kurzwelly

Jeder kennt das: tausende vererbte Familienbilder im Schuhkarton, Gigabites von Schnappschüssen auf der Festplatte, Stapel von gesammelten Zeitschriften auf dem Dachboden.

Doch nicht nur die bildlichen Hinterlassenschaften erfordern einen professionellen Umgang, auch scheint seit den Anfängen der digitalen Fotografie die Arbeit mit den Bildern immer mehr in den Vordergrund zu rücken. Nicht mehr das konzentrierte Arbeiten an einer begrenzten Anzahl von Fotografien ist wesentlich, vielmehr ist das fotografische Herantasten, das Ausprobieren auf der Suche nach der gewünschten Bildidee wesentlicher Bestandteil der fotografischen Praxis geworden. Dadurch rückt das Arbeiten mit den bereits produzierten Bildern immer mehr in den Fokus künstlerischen Arbeitens.

Die Teilnehmer/innen des Seminars haben eigene gefundene Archive mitgebracht oder fotografische Archive erstellt. In den Unterrichtseinheiten wurde mit diesen gefundenen bzw. angelegten Archiven gearbeitet. Dabei ging es darum die Bilder zu ordnen, zu katalogisieren und zu verdichten. Sie wurden als Ausgangsmaterial genutzt, um weitere Arbeiten zu entwickeln.

Das Archiv – Arbeiten mit der Bilderflut Archiwum – praca z powodzią zdjęć The Archive – Working the Excess of Images

Leitung | prowadzenie | leading: **Michael Disqué**

Każdy to zna: tysiące odziedziczonych zdjęć rodzinnych w pudełku po butach, gigabajty zdjęć na dysku twardym, stosy zebranych czasopism na strychu.

Jednak nie tylko sama spuścizna zdjęciowa wymaga profesjonalnego podejścia, również praca z tymi zdjęciami od początków fotografii cyfrowej coraz bardziej wysuwa się na pierwszy plan. Istotnym elementem praktyki fotograficznej stała się już nie tyle skoncentrowana praca nad ograniczoną liczbą fotografii, co raczej podejście fotograficzne i próba poszukiwania pomysłu na zdjęcie. W rezultacie praca ze zdjęciami, które już zostały wykonane, staje się coraz bardziej przedmiotem pracy artystycznej.

Uczestnicy warsztatów przynieśli własne znalezione archiwa lub takie fotograficzne archiwa stworzyli, by w trakcie zajęć móc z nimi pracować. Celem było uporządkowanie, skatalogowanie i skompresowanie zdjęć, które następnie zostały wykorzystane jako materiał źródłowy do opracowania dalszych prac.

Everybody knows this: thousands of inherited family pictures in card boxes, gigabytes of snapshots on your hard disc, stacks of old magazines on the attic.

Yet, not only left over pictures demand professional treatment, it also seems that since the beginning of digital photography images as such have moved more and more into focus. It is not so much any more the concentrated work with a limited number of photos, as rather a kind of photographic divining or testing, on the search for the desired motive, which has become commonplace in photography. Consequently, it is the work with already existent images that artists increasingly concentrate on.

The seminar participants either brought their own found archives along or produced photo archives themselves. During the lessons we worked with both found and newly created archives. Important was to put the images in order, to catalogue and to compress them. They were also used as raw material for newly developed art works.

Michael Clasen
19.04.2019, Mainz, Müfflinger Straße

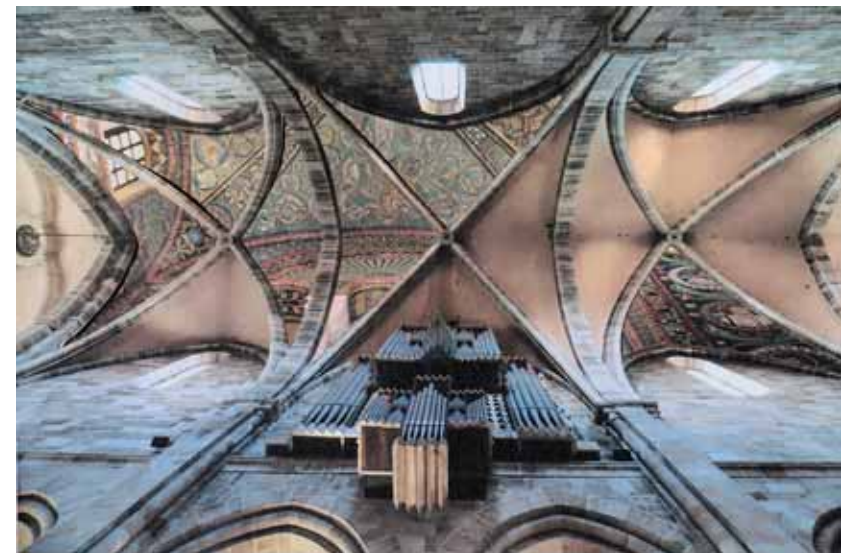

Karolina Konczykńska
Reflexionen | *Refleksy* | *Reflections*

Uta Kurzwelly
An-Dach-f | modlitwa | prayer

Zwei Eier hab ich schon verspeist.
Mein Bauch ist voll. Ich glaub jetzt reicht's.
Zjadłem dziś już jajka dwa.
W moim brzuszku miejsca nie ma.

Zwei Eier hab ich schon verspeist.
Mein Bauch ist voll. Ich glaub jetzt reicht's.
Zjadłem dziś już jajka dwa.
W moim brzuszku miejsca nie ma.

Ich hab's erbeutet, ganz allein!
Was mag da wohl drinnen sein?
Zdobylem to jajko całkiem sam! Co może być
w środku. Co może być tam?

Ich hab's erbeutet, ganz allein!
Was mag da wohl drinnen sein?
Zdobylem to jajko całkiem sam!
Co może być w środku. Co może być tam?

Was ist denn das, du lieber Schreck!
Mami, hol mich schnell hier weg!
Widzę coś strasznego w dole.
Mamo, zabierz mnie stąd, zanim mnie ukole.

Oh, was schwimmt denn da allein?
Ich fang's mit meinen Armen ein!
Ach, pływamy tutaj całkiem sami?
Złapię to mými mackami!

Die weiße Nuss macht mir Verdruß.
Wie ich die wohl knacken muss?
Ten biały orzech już mnie irytuje.
Ja go grzężę a on tym się nie przejmuję.

Die weiße Murre, mit der wird's mir zu bunt!
Ich geb jetzt auf, denn die läuft nicht ganz rund.
(auf dem Bild ist ein Murreltier)
Grałem sobie w kulki. Nie chce mi się więcej grać.
Ta dziwna kula nie chce się prosto turlać.

Archiv Archiwum Archive

19

Leitung | prowadzenie | leading: **Tomasz Fedyszyn**

Das Festival „lAbiRynT“ ist zwanzig Jahre alt geworden, ein Anlass, darüber nachzudenken, wie die Erinnerung an das Festival und seine Entwicklung bewahrt werden kann? Zusammen mit den Teilnehmern der Akademie haben wir uns dem Thema angenähert. Im Ergebnis entstand eine Installation, die auf dem Festival präsentiert wird.

Festiwal „lAbiRynT“ ma już dwadzieścia lat - to dobra okazja do refleksji nad tym, w jaki sposób zachować pamięć o festiwalu i jego rozwoju? Wspólnie z uczestnikami Akademii zajęliśmy się tym i w rezultacie powstała instalacja, która zostanie zaprezentowana podczas festiwalu.

The lAbiRynT Festival has turned 20. Is this an occasion to start thinking about how to shape remembrance of the festival and its evolution? Together with the Academy's participants we sounded this problem. The result is an installation to be seen at the festival.

Postfaktische Realitäten Post-prawdziwe rzeczywistości Post-truth Realities

Leitung | prowadzenie | leading: **Michael Kurzweilly**

21

Eine der Eigenschaften des Menschen besteht darin, sich seit Jahrhunderten immer wieder neue Wirklichkeiten auszudenken, sei es in Form von Religionen mit ihren Geboten, oder Königreiche, dann Nationalstaaten mit ihren Gesetzen, sowie Geschichte und Geschichten über sich selbst. Sie sind so lange gültig, wie eine Mehrzahl von Menschen an sie glaubt. Neue Herausforderungen produzieren neue Glaubenssätze. Fotos werden von uns gerne als Abbildungen von Tatsachen gesehen, obwohl sie hochartifizielle Konstruktionen sind.

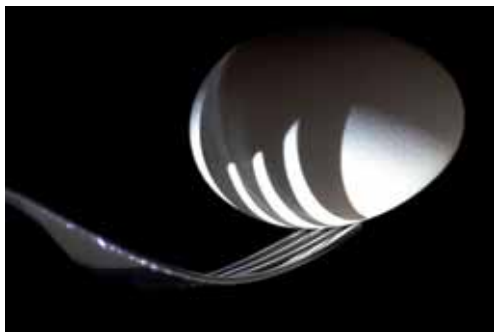
Jedną z cech charakterystycznych człowieka jest to, że od wieków nieustannie wymyśla sobie nowe rzeczywistości, czy to w postaci religii z ich przykazaniami, czy też królestw, następnie państw narodowych z ich prawami, a także historii i opowieści o sobie samych. Są one ważne tak długo, jak długo większość ludzi w nie wierzy. Nowe wyzwania rodzą nowe przekonania. Lubimy postrzegać fotografie jako odwzorowanie faktów, mimo że są one wysoce sztucznymi konstrukcjami.

Since ages one of the most prominent human traits has been the ability to imagine new realities, whether in form of religions with their commandments, or in form of kingdoms and later on nation-states with their respective laws and with history and narratives about themselves. All these are valid as long as a majority of people believes in them. New challenges produce new beliefs. We like to take photos for true images of reality, although in fact they are highly artificial constructions.

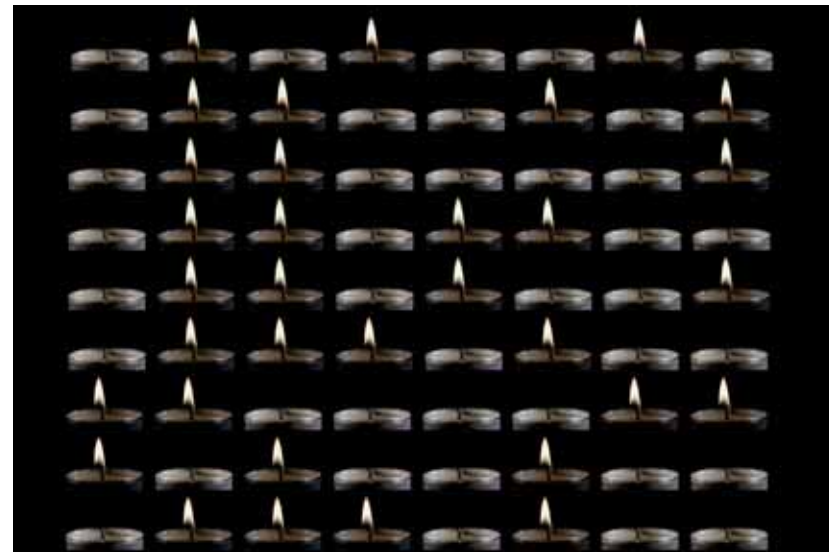
Piotr Zilitynkiewicz
ohne Titel | *bez tytułu* | *untitled*

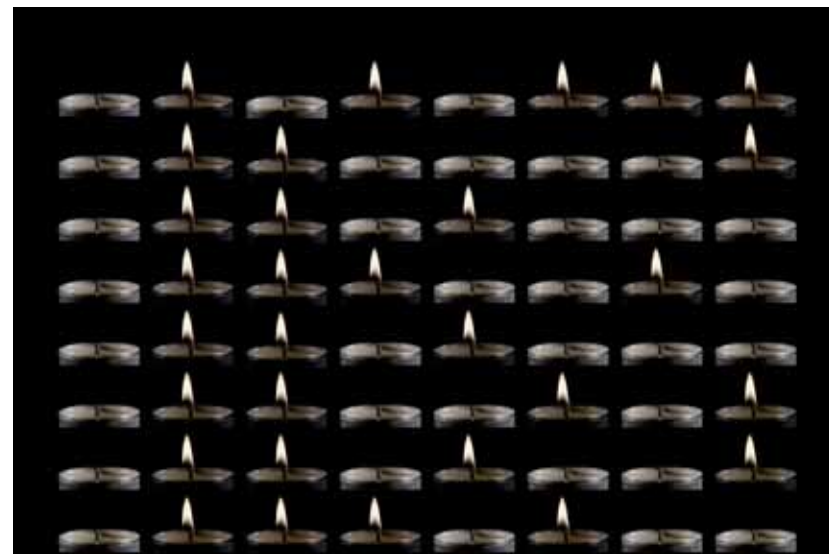
Jörg Sägebarth
ohne Titel | bez tytułu | untitled

ASCII:
Realität
Rzeczywistość
Reality

ASCII:
Wahrheit
Prawda
Truth

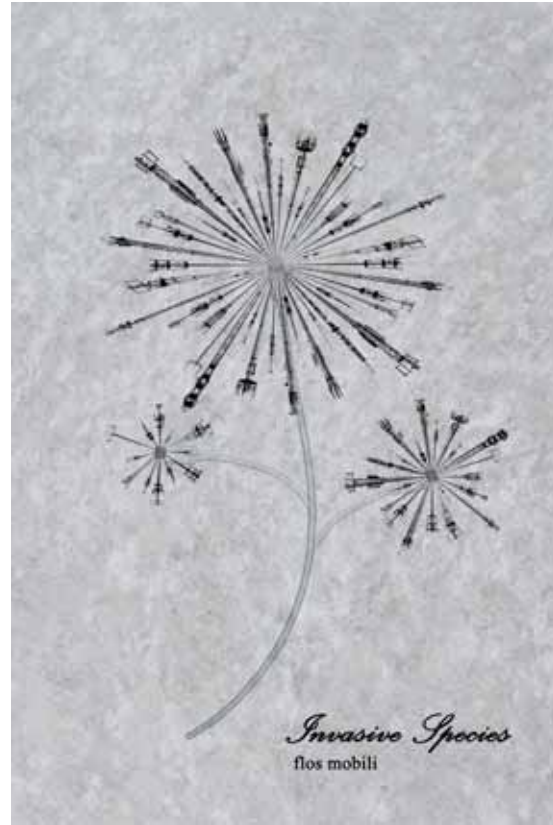
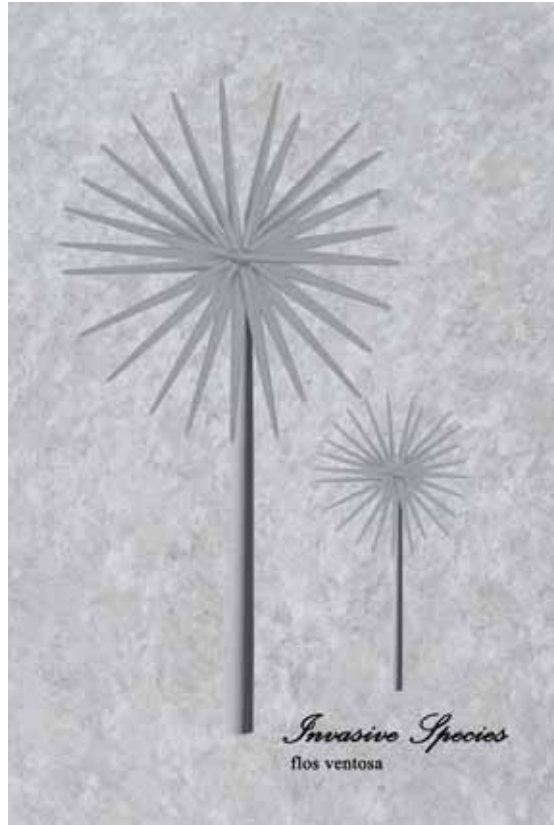

Konrad Tschäpe
00:00:01:00

Michael Cläsen
Transition
Przejście
Transition

Das ist kein Clown

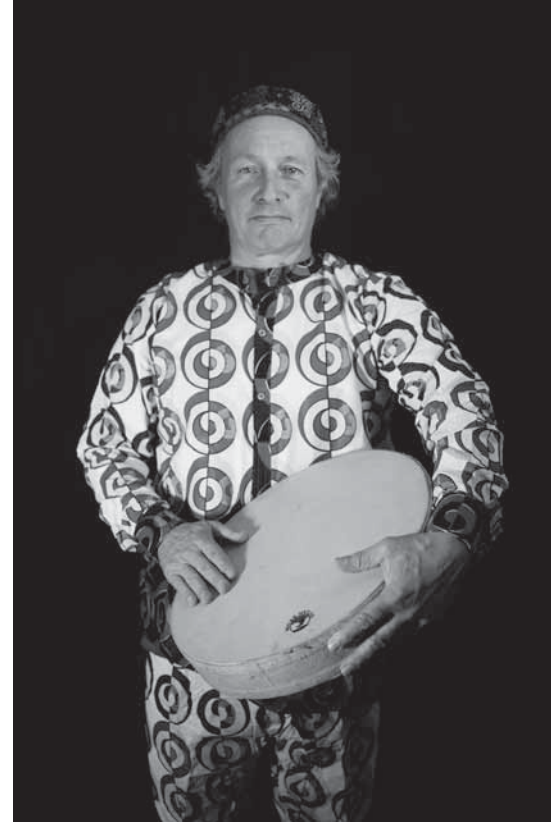
Das ist keine Dompteurin

Das ist keine Malerin

Das ist keine Kardinälin

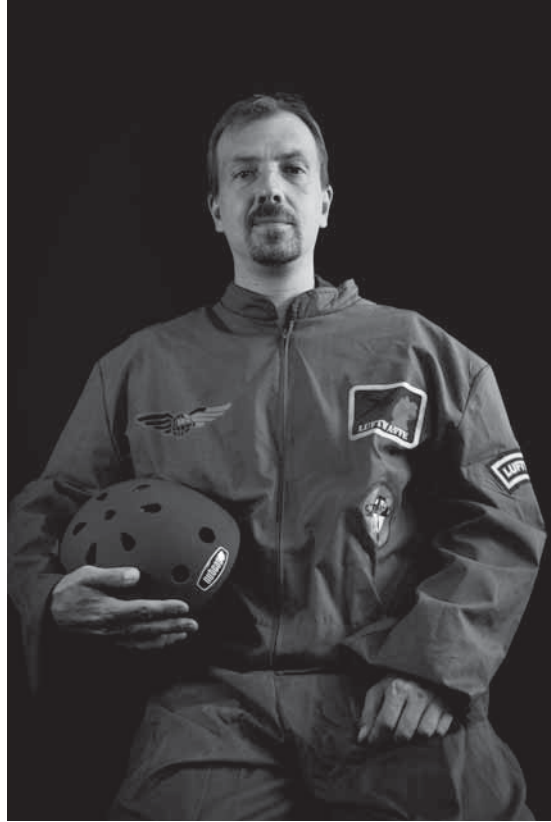
Das ist kein Trommler

Das ist keine Ärztin

Das ist kein Saxophonist

Das ist kein Kampfpilot

Dies ist keine Ballerina

Das ist kein Biologe

Im Dunkeln offenbart, verborgen im Licht

Licht ist in der Fotografie sehr wichtig. Es umgibt, baut, formt und kreiert. Es kann scharf, stimmungsgebend oder zerstreut sein. Es kann natürlich vorgefunden werden oder künstlich in Szene gesetzt werden und hat einen großen Einfluss auf die Aussage, welche das Foto trifft. Wie also das Licht steuern, es verändern, um bewusst zu entscheiden, ob das Objekt scharf oder weich sein soll, ob es Details im Schatten verlieren oder jedes Detail enthüllen soll? Wenn wir die fotografierten Objekte aufmerksam beobachten, sehen wir, wie Licht Formen gestaltet, aber wir lernen auch vorherzusagen, welchen Effekt wir erzielen werden, wenn wir die Intensität, Streuung oder den Abstand von der Lichtquelle ändern. Auf diese Weise können wir Fotos bewusster planen, indem wir sowohl das vorhandene Licht als auch das Licht nutzen, das wir selbst im Studio einsetzen.

Während der Workshops suchten wir Inspiration in Licht und Schatten, sowohl in der natürlichen, uns umgebenden Welt als auch in speziell geschaffenen Situationen. Bei diesem Workshop stand nicht die Fotoausrüstung im Vordergrund, sondern vor allem Kreativität, Vorstellungs- und Wahrnehmungsvermögen.

Ujawnione z mroku, ukryte w świetle

Światło w fotografii jest bardzo ważne. Otacza, buduje, kształtuje, kreuje. Może być ostre, nastrojowe, rozproszone. Może być zastane lub wyreżyserowane, mając ogromny wpływ na wymowę naszej fotografii. Jak więc zapanować nad światłem, modyfikować je, by świadomie decydować, czy obiekt ma być ostry, czy delikatny, czy ma gubić szczegóły w cieniu, czy ujawniać każdy detal. Jeśli będziemy uważnymi obserwatorami fotografowanych obiektów, dojrzymy, jak światło kreuje formę, ale również nauczymy się przywidywać, jaki efekt uzyskamy poprzez zmianę intensywności, rozproszenie czy też odległość od źródła światła. W ten sposób możemy bardziej świadomie planować obrazy, zarówno przy wykorzystaniu światła zastanego, jak również samodzielnie ustawianego w studiu fotograficznym.

Na warsztatach szukaliśmy inspiracji w świetle i cieniu, zarówno w naturalnym w otaczającym nas świecie, jak i w celowo stworzonych sytuacjach. Na tym warsztacie nie sprzęt fotograficzny był priorytetem, ale przede wszystkim inwencja twórcza, wyobraźnia i spostrzegawczość.

Schattenkreationen Kreacje cienia Creating Shadows

Leitung | prowadzenie | leading: **Anna Panek-Kusz**

Appearing out of dusk, disappearing into light

Light in photography is very important. It's immersive; it builds, forms and creates. It can be sharp, atmospheric or diffuse. It can be natural or artificial and has a tremendous effect on our photographic expression. How then to master and modify the light, so as to consciously decide whether an object is supposed to be sharp or soft, whether it should dissolve into shadow or reveal each of its details? As long as we are sensitively observing the objects we want to shoot, we'll see how light creates a form and we'll learn to anticipate which effect we achieve by changing the intensity, diffusion or the distance from the light source. In this way we can more consciously plan the images, regardless whether we are working with natural light or with artificial lighting under studio conditions.

During the workshops we were looking for inspiration from light and shadow, both, in our natural environment as well as in arranged studio situations. During this particular course it wasn't the photo equipment that was our priority, but rather creativity, imagination and perceptiveness.

Sammelwerk der Teilnehmer des Workshops: *Sternzeichen*
Praca zbiorowa uczestników warsztatu: *Znaki zodiaku*
Workshop participants' collective work: *Zodiac signs*

Aquarius | Waasserman | Wodnik

Fische | Ryby | Pisces

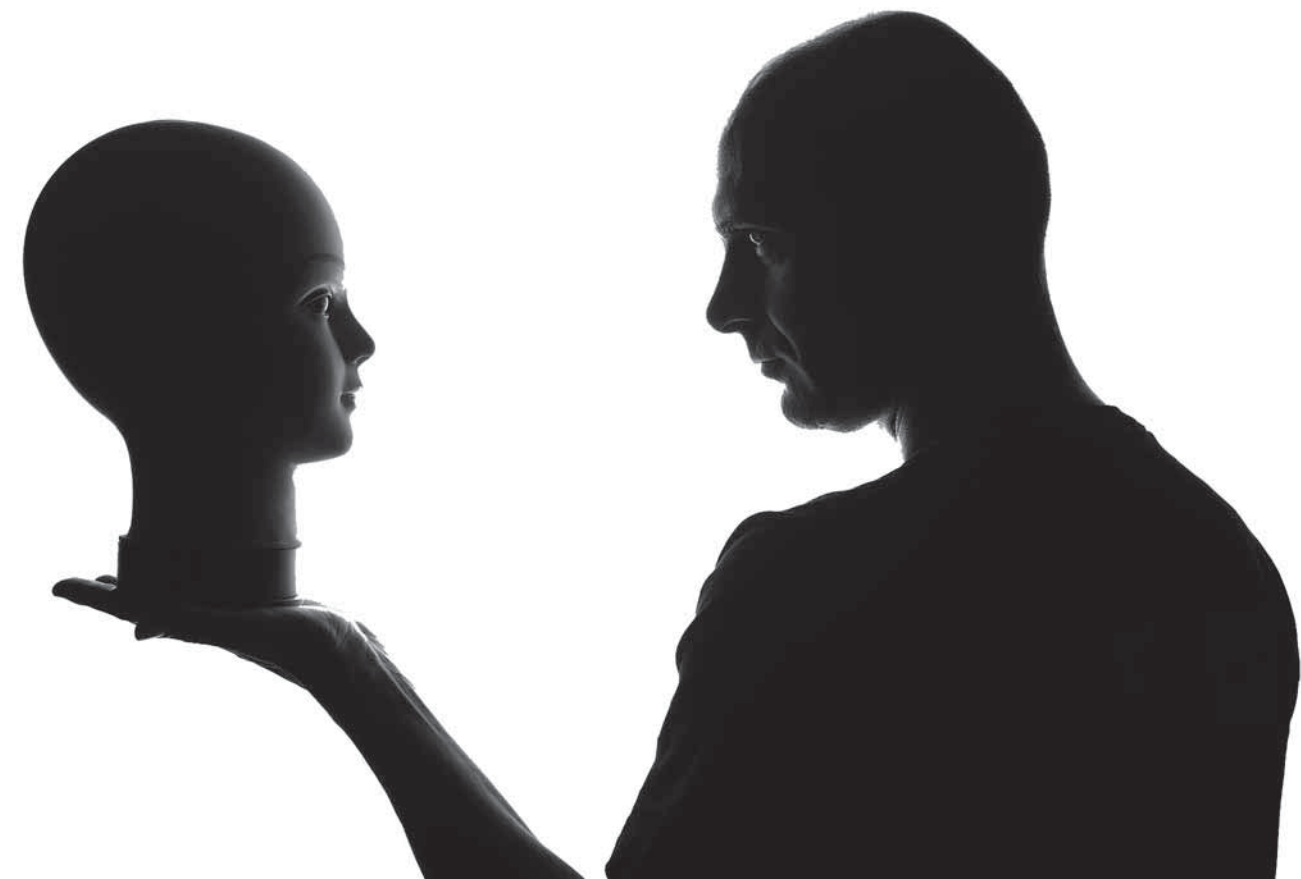

Widder | Baran | Aries

Stier | Byk | Taurus

Löwe | Lew | Leo

Jungfrau | Panna | Virgo

Emilia Kusz

Beata Łysiak

Dariusz Olechno

Sławomir Janicki

Anna Łysiak

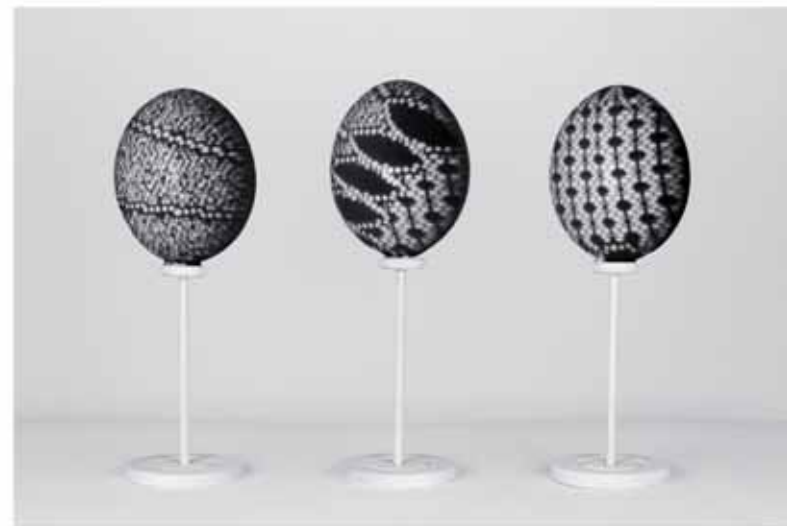
Karolina Konczyńska

Katarzyna Skubisz

Gudrun Kissinger

Nina Skrzypacz

Tomasz Fedyszyn

Witold Cholewa

Marta Zaporowska

Eine Reise gen Osten steht in der europäischen Kultur oft für ein gewisses Paradox. Es ist die Suche nach dem, was wir tief in uns selbst tragen, was aber ein Geheimnis darstellt, dass erst fernab der eigenen vier Wände aufgedeckt werden kann.

Während der Workshops entdeckten die Reisenden, wie sie ihre eigenen Methoden der Apparatenutzung ausloten können, wie sie sich dem Erlebnis des von Ort zu Ort Begehens hingeben können und wie man post-faktisch anderen von diesen Reisen mittels Bildern erzählen kann.

Die während der Workshops entstandenen Bilderzyklen zeigen, was für individuelle Persönlichkeiten wir doch sind! Wir entdeckten ungewöhnliche Perspektiven sowie Übergehungen von Algorithmen und Einstellungen, die uns das Programm der Apparate aufdrückt. Die Bilder von Ausflügen, die zur selben Zeit und am selben Ort stattfanden brachten uns Erzählungen von völlig unterschiedlicher emotionaler, inhaltlicher und ästhetischer Aufladung. Niemand beschritt denselben Pfad, wenngleich viele dieselben Wege gingen. Alle erwiesen sich als einzigartig. Dies erfüllt mich mit immerwährender Hoffnung und mit Stolz.

Reise gen Osten Podróż na wschód Travelling East

65

Leitung | prowadzenie | leading: **Wojciech Sternak**

Podróż na wschód w kulturze europejskiej stanowi najczęściej pewien paradoks – jest poszukiwaniem tego, co nosimy głęboko w nas samych, a jednak stanowi tajemnicę, którą odkryć możemy dopiero z dala od własnego domu.

Podczas warsztatów Podróżnicy odkrywali, jak poszukiwać swoich sposobów używania aparatów, jak dać się ponieść doświadczeniu przemieszczania się i jak post-factum opowiedzieć innym o tych podróżach za pomocą obrazów.

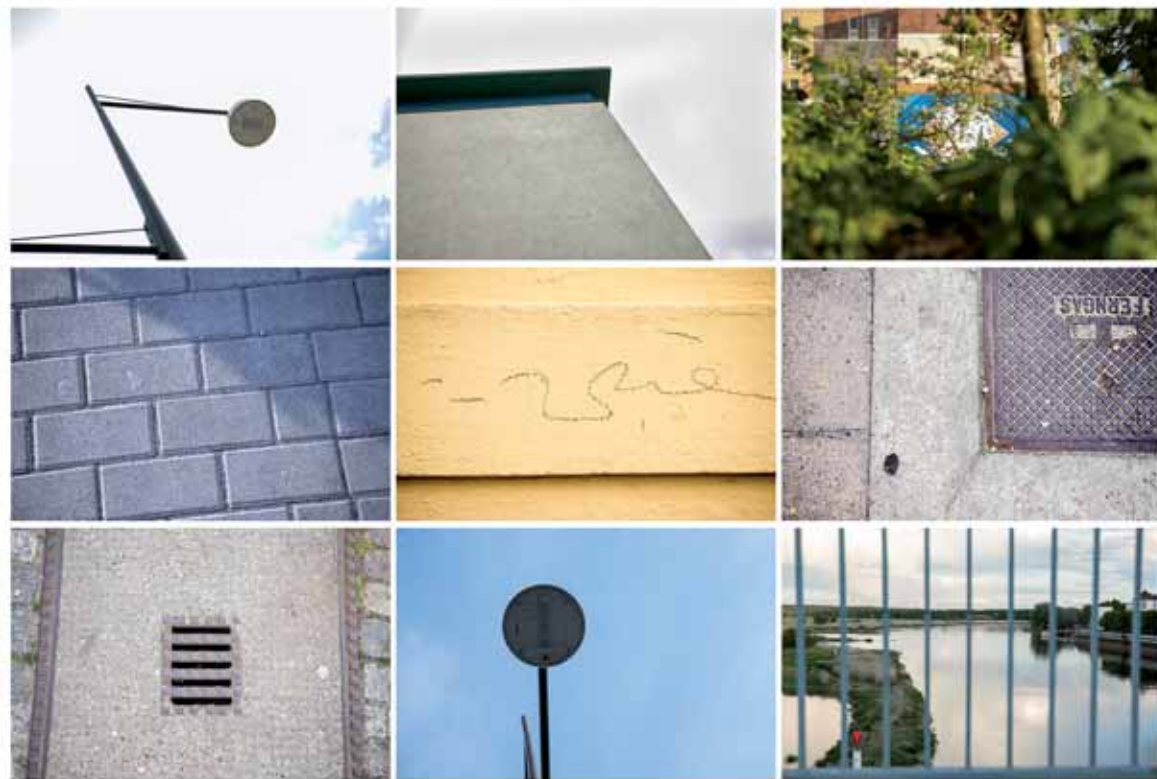
Cykle zdjęć powstałe podczas warsztatów pokazują, jak różnorodnymi indywidualnościami jesteśmy! Odkrywamy nietypowe perspektywy, przekraczania algorytmów i ustawień, w które wciska nas program aparatu. Obrazy z wypraw odbytych w tym samym czasie i miejscu przyniosły opowieści o zupełnie innych ładunkach emocjonalnych, treściowych, estetycznych. Nikt nie wszedł na tę samą ścieżkę, mimo że wielu szło tymi samymi drogami. Wszyscy okazali się jedyni w swoim rodzaju. Napała mnie to nieustanna nadzieja i radością.

Travelling east within the European culture is often seen as a certain paradox – it's a search for something we carry deep in ourselves and yet, it is a puzzle, which we can only solve far away from home.

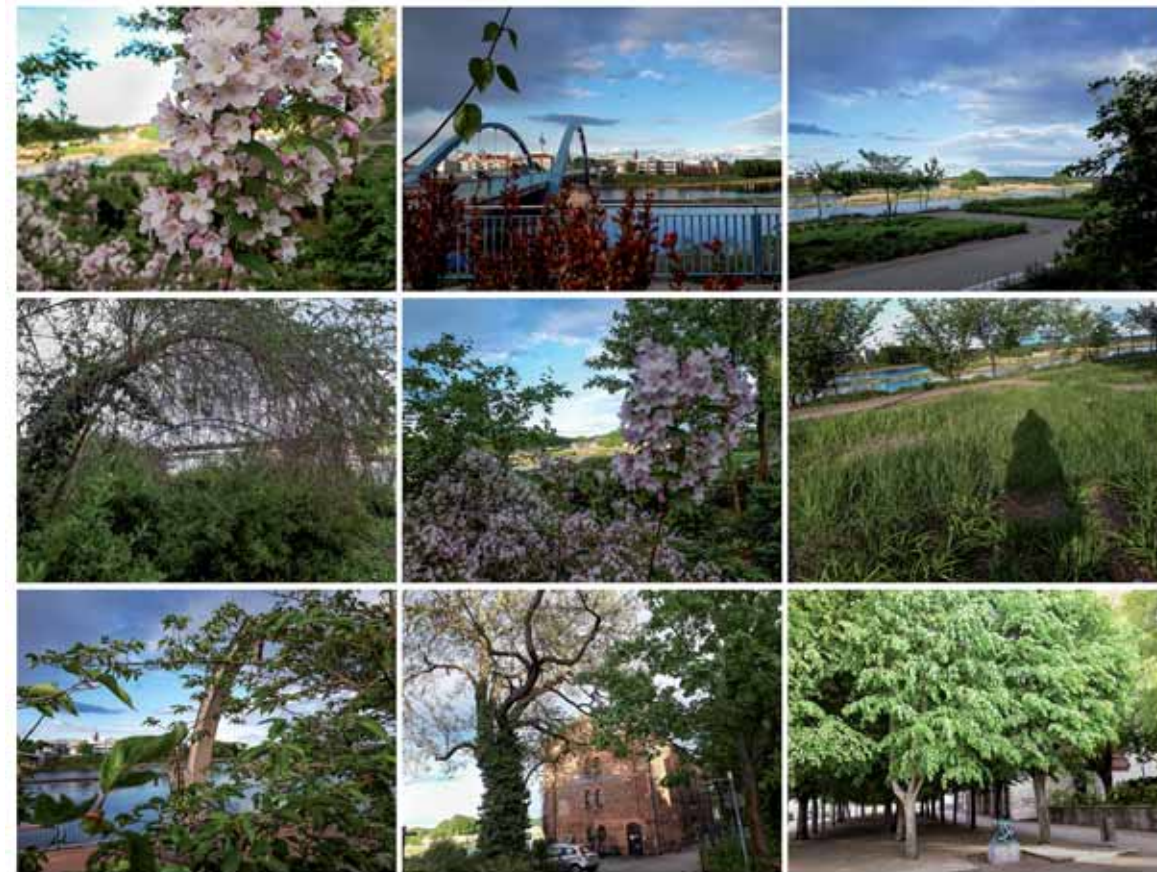
Within the course of our workshops the participants discover how to find one's individual way of using the camera, how to derive experiences from moving around and how to tell others of one's travelling with the help of pictures.

These workshop photo series show how diverse we are as individuals! We discover unusual perspectives and go beyond the preset camera algorithms and adjustments. Pictures of trips mutually undertaken to the same place, at the same time, talk of completely diverse expressions as far as emotions, content or aesthetics are concerned. Nobody entered upon the same path, although we all walked down the same ones. Everybody is unique in his own special way. This fills me with unquenchable hope and happiness.

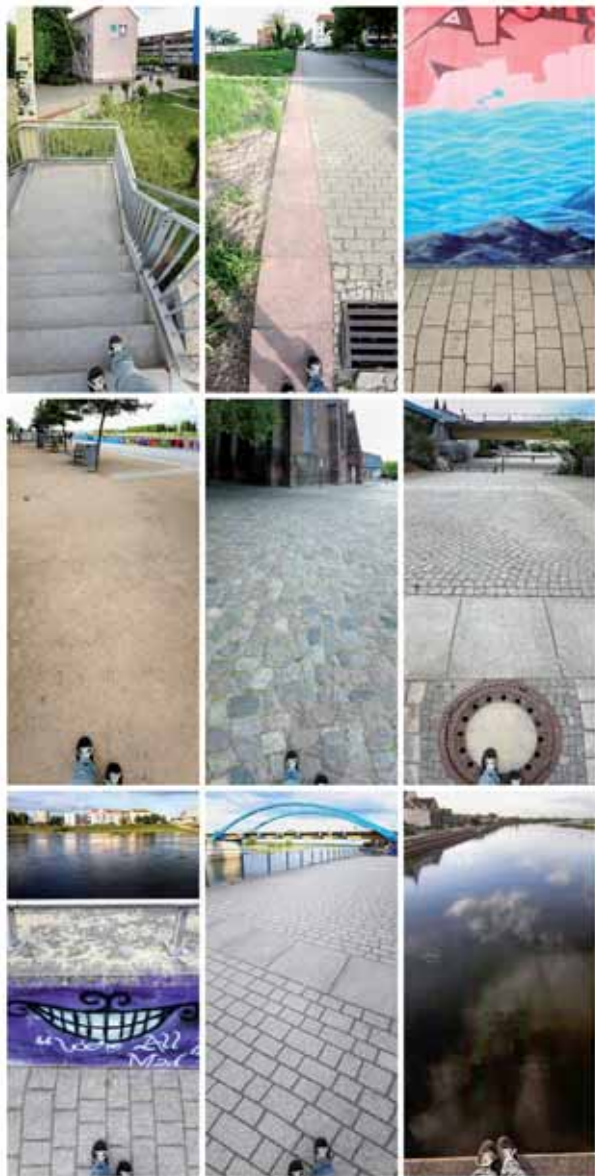

Natalia Janczycka

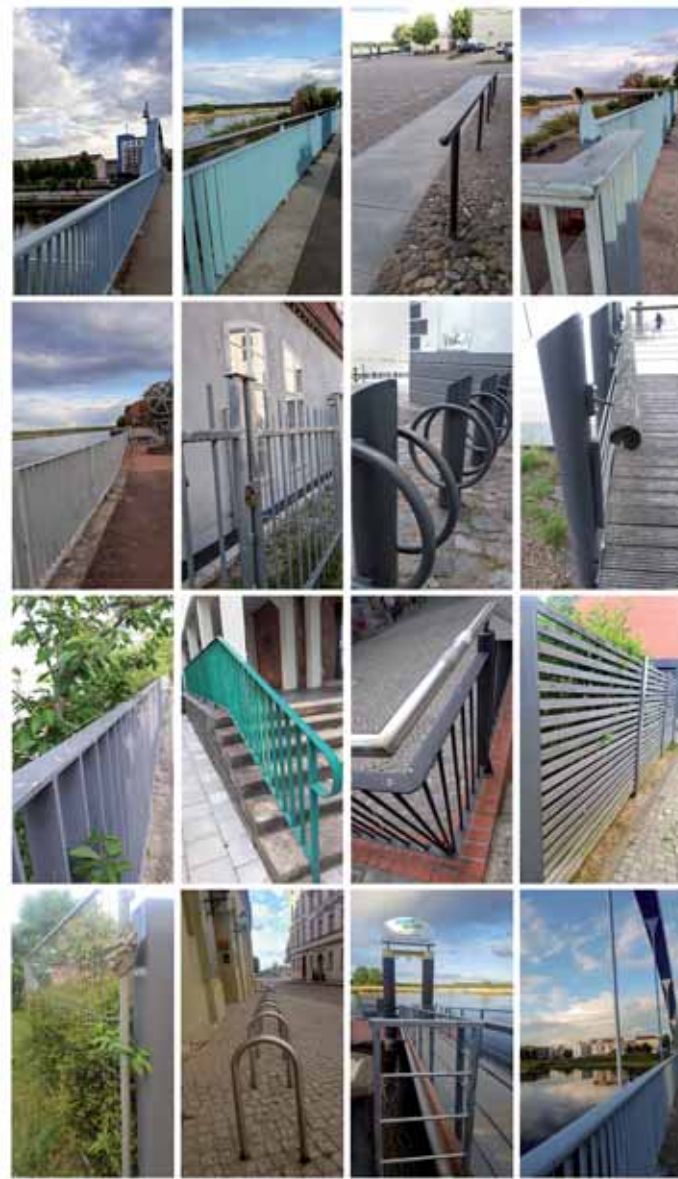
Piotr Zilitynkiewicz

Gudrun Kissinger

Beata Łysiak

Organizatorzy | Organisatoren | Organizers:

Partnerzy | Partner | Partners:

Kontakt | Contact:

00-49-171-2668747 | arttrans@arttrans.de (Michael Kurzwelly)

00-48-504-588465 | anna@galeriaokno.pl (Anna Panek-Kusz)

www.labirynt.slubice.eu

ISBN: 978-83-64707-27-8

Sponsorzy »Akademii fotografii i multimedialnych«:

Förderer der »Fotografie- und Multimediaakademie«:

Sponsors of the "Academy of Photography and Multimedia":

BB-PL
INTERREG V A
2014-2020

Europäischer Fonds für Regionale Entwicklung

Klein-Projekte-Fonds der Euroregion PRO EUROPA VIADRINA.

Barrieren reduzieren – gemeinsame Stärken nutzen.

Pokonywać bariery – wspólnie wykorzystywać silne strony.

